

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

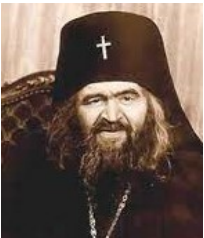
„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 14 (97) • 16 aprilie 2023

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Hristos a înviat!

Astăzi este Ziua Învierii. Cu bucurie să o prăznuim!

Sfântul Ioan Maximovici

Hristos a înviat!
Unde ți-e, moarte, boldul? Unde ți-e, iadule, biruința?
Veniți, oameni, să-i cântăm și să ne închinăm lui Hristos, să slăvim învierea Lui din morți!

Astăzi este mântuirea lumii: nimicitu-s-a și s-a biruit vrăjmașul cel temut și neînfrânt până acum al neamului omnesc și al întregii lumi – moartei. Omul a fost zidit nemuritor, dar păcatul l-a lovit cu moarte.

Mulți oameni trăiau la începutul lumii cu sutele de ani, dar și lor le venea sfârșitul. Erau bărbați puternici, care-și învingeau toți dușmanii, care supuneau țări și popoare, dar nici unul dintre ei nu a reușit să biruie moartea.

Alții, prin înțelepciunea lor, se ridicau deasupra tuturor, se îmbogățeau de cunoștințe, descopereau tainele naturii, dar nimeni dintre ei nu a reușit să omoare moartea. Chiar și dreptii, cu întristare, se coborau cu sufletele în iad, simțind că totul în viață e deșertăciune și chin sufletesc, care se prelungeste până la moarte.

Dar **astăzi moartea a fost biruită.** Căci Hristos a înviat. S-a ridicat Hristos, primul dintre cei înviați. Nu pentru Sine a gustat moarte și a înviat Hristos, Fiul Dumnezeului veșnic viu ci, ca să biruie moartea în El însuși, iar nouă, oamenilor, să ne deschidă porțile vieții veșnice, El a primit moartea și îngro-

șor și, înviind din morți, a devenit biruitorul morții.

Singur înviindu-Se pe Sine cu puterea Sa dumnezeiască, El le dăruiește tuturor celor ce merg către El și în urma Lui viața veșnică și nemurirea. El îi hrănește pe credincioșii Săi cu Trupul și Sângele Său cel înviat, turnând în ei șuvoiul vieții. El ne conduce spre viața plină de bucurie, spre raiul cel nou, plin de dumnezeiasca Lui slavă.

Asemeni lui Hristos, Care doar pentru scurtă vreme a gustat moartea, mor și astăzi oamenii, ca să învie din morți și să fie împreună cu El în împărăția Lui.

Astăzi e ziua învierii. Cu bucurie să o prăznuim, oameni buni! Se veselesc și cei trecuți în lumea cealaltă, părinții și frații noștri, văzând lumina învierii și pregustându-și propria înviere, când se vor sătura și mai mult de slavă dumnezeiască. Bucurați-vă, toți cei bolnavi, cei întristați și suferinzi. Va veni și pentru voi vremea unei vieți pline de bucurie. Prăznuiți, veseliți-vă toți oamenii, bătrâni și tineri, bogați și săraci, puternici și neputincioși, cei ce munciți și cei ce nu vă găsiți de lucru, locuitori în orașe, în sate și în pustii, călători și întemnițați! **Toți să ne bucurăm acum!** Sărbătorim omorârea morții, a iadului nimicire, începutul unei vieți noi. Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le. Hristos a înviat!

Centrul universului meu, de la naștere și până în jurul vârstei de 7 ani, a fost bunica mea. Era o femeie mica de statură, dar veșnic în mișcare, veșnic avea ceva de făcut. Mă iubea din tot sufletul și mă susținea în tot ce ceream. Bine, eram și neastâmpărată, dar tot timpul doream să fac și eu ce făcea ea și era cel mai bun diplomat al meu în fața părinților, care erau prinși în tot felul de treburi.

Trăiam vremuri grele, când, dacă îți cultivai pământul aveai ce mânca un an întreg. La plecarea ei din această lume, nu am realizat, pe moment ce am pierdut, dar, în timp, am început să îi simt lipsa tot mai mult. Astăzi, noi ne plângem tot timpul că nu avem, că trăim vremuri grele, cădem în depresie, dar, făcând o retrospectivă am realizat că bunica mea a trăit vremuri cu adevărat grele. A prins două războaie. La primul era tânără, în jurul vârstei de 20 de ani. Nu-mi amintesc exact dacă era sau nu căsătorită. În timpul celui de-al doilea era deja văduvă, avea șase copii cu vârste destul de mici, însă a avut și înțelepciunea de a-i ține pe drumul cel drept, de a-i face să iubească munca și să-și întemeieze un cămin, să își construiască o casă... Mai târziu a făcut parte dreaptă la toți și a ajutat la creșterea nepoților. Pentru toți a fost un punct e sprijin și nu s-a plâns niciodată de nimic, nici

Vocile trecutului, modelele prezentului

„Bunica a fost cea care a udat și a îngrijit sufletul meu”

Jănica Albu

măcar atunci când era bolnavă și avea dureri.

Dacă și eu aș avea tăria ei de caracter, ce bine ar fi! Acum înțeleg că bunica a fost o forță plină de înțelepciune, voință și verticalitate. Ce bine ar fi să mai avem și acum asemenea modele! Poate societatea ar fi mult mai bună...

Dar, uitam să menționez ce era cel mai important: bunica a fost cea care a sădit în mine credința și recunoștința față de Dumnezeu. Iubirea pentru El se regăsea deja în inima mea, mă născusem cu ea. Bunica a fost doar cea care a udat și a îngrijit sufletul meu. Ea a fost și este ingerul meu păzitor pe tot parcursul vieții mele. Pentru aceasta **Mulțumesc frumos, bunica!**

Este bine să știm

Cum se spune corect: Paști sau Paște?

Doxologia.ro

Învieria Domnului este cea mai mare sărbătoare a creștinilor ortodocși, cel mai important eveniment care a avut loc în istoria umanității – „al praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor”, așa cum îl numesc cântările Bisericii din noaptea de Înviere.

În fiecare an, sărbătoarea Învierii Domnului aduce în actualitate și o dilemă mai veche de exprimare, referitoare la forma corectă a termenului prin care denumim această sărbătoare: *Paște* sau *Paști*?

În primul rând, este necesar să lămurim faptul că, din punct de vedere etimologic, termenul *Paști* provine din forma bizantino-latină *Pastihae* a cuvântului de origine ebraică *Pasah*, care înseamnă „a trecut”. Evreii numesc *Pesah* sărbătoarea libertății sau a azimilor, în amintirea trecerii prin Marea Roșie, când s-au eliberat din robia egipteană (leșire 12, 27). Acest eveniment se prăznuiește în fiecare an la 14 Nisan (prima lună plină de după echinocșiul de primăvară).

Ne întrebăm, așadar, ce legătură există între un termen care denumește un eveniment relatat în Vechiul Testament – trecerea evreilor prin Marea Roșie – și Praznicul Învierii Domnului? Răspunsul este că pătimirile, moartea și Învierea Domnului din anul 33 au coincis cu Paștele evreilor. Important de menționat este și faptul că între aceste evenimente există doar o legătură de nume și de coincidență cronologică, motivul Paștilor creștine fiind cu totul altul față de cel al evreilor: eliberarea tuturor popoarelor din robia păcatului și a morții prin Învierea lui Hristos.

Mai apoi, în ceea ce privește forma corectă a termenului prin

care denumim sărbătoarea Învierii Domnului, Dictionarul Ortografic, Ortoepic și Morfologic al Limbii Române (editia a II-a, revizuită și adăugită) ne spune că ambele forme – Paște/ Paști – sunt acceptate ca fiind corecte.

Știm că, în Sfânta Scriptură, de Paștile evreilor era consumată și cea azimă sau pâine nedospită, alături de miel și vin. Creștinismul a dat alte semnificații acestor elemente, arătând că mielul este Hristos, care își acceptă jertfa, iar pâinea preparată în case înainte de Înviere – pasca – și vinul semnifică, de asemenea, sacrificiul Mântuitorului. Filologul român George-Mihail Pruteanu explică dilema aceasta dintre *Paști* și *Paște*, arătând că ea provine de la termenul pască, al cărui plural este paști sau păști, după modelul verbelor a paște (să pască, să paști) sau a naște (să nască, să naști). În limba vorbită, s-a simțit nevoia unui singular pentru a face referire, în mod natural, la o singură zi din cadrul sărbătorii Paștilor, și astfel a luat naștere cuvântul Paște.

Deși variază ca formă în cadrul vocabularului limbii române, Biserica recomandă utilizarea formei Paști, așa cum se regăsește ea atât în Sfânta Scriptură, în Cartea de învățătură a diaconului Coresi din 1581 („Acestea sunt Paștile de bucurie și de veselie”), în Noul Testament din 1648 („sărbătoarea azimelor care să cheamă Paștile”), cât și în Dicționarul religios, publicat în 1994 de către Ion M. Stoian: „Paști = cea mai mare sărbătoare religioasă, celebrată de creștini în amintirea Învierii lui Iisus Hristos; (reg.) păscuță; (la mozaici) sărbătoare pe care evreii o celebrează între 15 și 22 ale lunii Nisan (aprox. aprilie), în amintirea ieșirii lor din Egipt, sub conducerea lui Moise; sărbătoarea azimelor (pesach)”.

În limbajul uzual, ne confruntăm cel mai des cu dilema aceasta – Paște/ Paști – atunci când vrem să le facem urări celor dragi. Dar putem evita acest lucru foarte ușor, vorbindu-le despre ceea ce semnifică, de fapt, Paștile. Așadar, în loc să le urăm apropiaților noștri clasicul „Paște/ Paști fericit!”, le vom dori, mai degrabă, să poarte în suflet, gând și faptă bucuria Învierii și să mărturisească Lumina lui Hristos, Cel care a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând.

Povestiți-ne experiența spirituală trăită alături de bunicii dvs., iar noi o vom face cunoscută și altora. Așteptăm gândurile dvs. în scris, însoțite de fotografii (dacă este posibil): la biserică, pe mail (inaltareadomnului.pascani@gmail.com) sau pe WhatsApp (0745776456).

Săptămâna Luminată (16-22 aprilie)

Program liturgic

Ziua	Ora	Slujbele săvârșite
Duminică, 16	0 ⁰⁰	Slujba Sfintei Învieri, Sfânta Liturghie Pascală
	12 ⁰⁰	Vecernia Sfintelor Paști (A doua Înviere)
Luni, 17	7 ³⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie
Marți, 18	7 ³⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri, 21	7 ³⁰ -10 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie
	10 ⁰⁰	Sfințirea Apei (Aghiasma mică, rânduială specială)
	10 ³⁰	Pomenirea celor adormiți